

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1898-ҳадис

1898/5644 – عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَثَلُ الْمُؤْمِنِ كَمَثَلِ الْحَامَةِ مِنَ الزَّرْعِ، مِنْ حَيْثُ أَتَتْهَا الرِّيحُ كَفَأَتْهَا، فَإِذَا اعْتَدَلَتْ تَكَفَّأُ بِالْبَلَاءِ، وَالْفَاجِرُ كَالْأَرْزَةِ، صَمَاءٌ مُعْتَدِلَةٌ، حَتَّى يَفْصِمَهَا اللَّهُ إِذَا شَاءَ».

1898.5644. Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: «Мўмин худди навниҳол ўсимликка ўхшайди. Шу жиҳатданки, шамол келса, уни қайиради, (шамол тингач) тикланиб қолади, (яъни мўмин) бало-мусибатга қайишади. Фожир эса худди қарағайга ўхшайди. То Аллоҳ уни Ўзи хоҳлаган пайтда синдиргунича бус-бутун, типпа-тик тураверади».

Мўмин худди навниҳол ўсимликка ўхшайди. Барги шамол эсган томонга қайрилаверади, (шамол) тинса, тикланиб қолади. Худди шунингдек, мўмин ҳам бало-мусибатга қайишади. Кофир эса худди қарағайга ўхшайди, то Аллоҳ уни Ўзи хоҳлаган пайтда синдиргунича ғўдайиб, типпа-тик тураверади

Манба: hadis.islom.uz

